S. D.

Gratissimæ tuæ mihi literæ fuerunt. Neq; abre: animũ enim tuũ in me mutatum & ignotum, adeo propensum testatæ sum, ut illius randorem atq; humanitatem non modo amare, mutuamq; suspicere rogar. Sed rursus illustrissimum nũtiũ ad te mitto, ut Commentaria abs te in Melam edita, tandem adferat. Profectò nihil temporis pro his impiis mendis reliquũ esse uereor. Studeo dicere: nisi ante diem natalem Saluatoris nostri, easdem tuas uigilias in manibus meis habeam, impossibile fore, ut ad nundinas Francfordiãas, proximas uenturas ad umbilicum deducãtur. Quapropter rogo, ad me des hot laere, Pomponij exemplar, unà cum tuis limbrationibus, ad unguem tua opera recognitũ; ne posthac reperias, quod uel asterisco notatum, uel obelo transfossum malueris. Ego, id quod meum est, curabo sedulo, ut emendata, elegantiæq; tuæ adiciũtur in lucem excant. Vale, & Czarandrũ meũ tuos mutua. Ex Basilea, pridie Idus Decemb. An. M.D.XX.

Andreas Czarandrus.

Andreas Crat,
ander ad
D. Cos. Vad.

D. Ioachimo Vadia
no, viro humanissi
mo, atq; suo amico
optimo

Apud Dnum Gallum.